

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 148.

Trettende Session.

39te Møde.

Torsdagen den 21de November Kl. 1.

(Fortsat.)

Indenrigsministeren (forts.): Hvad nu dernæst angaaer Spørgsmaalet om Tilfsandingen, som ganske vist er af stor Betydning og for tjener at tages under alvorlig Overveielse, saa er Resultatet af, hvad der nu foreligger, aldeles fuldstændigt, og deraf fremgaaer, at der ikke kan være det allerfjerneste Spørgsmaal om Tilfsanding i Indrehavnen; Alt, hvad der ligger indenfor Moloen, vil, naar det er uddybet, holde sig i den Dybde, det da har faaet, naturligtvis under den Forudsætning, at der finder en regelmæssig Opvinding Sted; men det er Noget, som gjælder om alle Havne, og det gjælder ikke i høiere Grad om denne end om alle andre. De Grunde, som gjøre en saadan Opvinding nødvendig, ere ikke andre end de, der allevegne ere tilstede, og som gjøre, at en Havn naturligtvis ikke eengang for alle kan anlægges og dermed være særdis til evige Tider; men at den, som ethvert andet Anlæg, skal vedligeholdes. Der er altsaa aldeles Intet iveien for at holde Indrehavnen i den større eller mindre Dybde, man vil give den, og Alt, hvad der fordres til at vedligeholde den, er anslaaet til — og i saa Henseende har man jo en lang Erfaring for sig — en aarlig Udgift af mellem 3 à 4,000 Rb. I den Henseende skal jeg bemærke, at dette er en Udgift, der aldeles ikke vil falde Statskassen til Last, thi Havnens Indtægter vare i 1855: 9,374 Rb. 79 ø; i 1856: 10,179 Rb. 40 ø; i 1857: 10,915 Rb.

40 ø; i 1858: 9,967 Rb. 86 ø; i 1859: 10,503 Rb. 76 ø; i 1860: 8,105 Rb. 67½ ø, tilfsammen 59,740 Rb. 4 ø, eller i Gjennemsnit c. 10,000 Rb. aarlig. Det er altsaa kun lidt over ¼ af Havnens egne Indtægter, der ville medgaae til at holde den indre Havn i den Dybde, man giver samme; men det er jo dertil, at Havnens Indtægter først og fremmest skulle benyttes, og det vil sees, at de i fuldeste Maal ere tilfsrækkelige dertil. Spørgsmaalet er altsaa nu, om Tilfsandingen udenfor, og det er et Punkt, hvori det glæder mig at kunne give det ærede Mindretal Ret, siden der er saa faa Ting, med Hensyn til hvilke jeg kan slutte mig til ham, at det ikke kan nytte, at Skibene kunne ligge i Havnen, naar de ikke kunne komme ind i den. I den Henseende skal jeg bemærke, at der for det Første kun er Tale om en Revle, der ikke afspærrer Havnen, men som strækker sig i en vis Retning, saaledes at Havnens Tilgængelighed derved vel er besværliggjort, men paa ingen Maade udelukket. Dernæst skal jeg anføre, at denne Revle har en naturlig Dybde af 13½ Fod, saa at, da der ikke er indtraadt nogen Naturrevolution, som skulde medføre, at der nu skulde danne sig Sandbanker, hvor der ikke tidligere har været saadanne, Spørgsmaalet kun reducerer sig til, hvorvidt man paa dette specielle Sted kan tilveiebringe en større Dybde, navnlig den, man nu har foresat sig, nemlig en Dybgaanighed af 16 Fod som det, der vil være tilfsrækkeligt. Det Indtryk, jeg har faaet af alle de derom foreliggende Oplysninger, er følgende, at medens man, naar man skulde tilveiebringe en Kende i fast Bund af Steen